

1: Een aantal problemen met de voorgestelde procedure.

De wet vereist een deskundigenverklaring

Ten eerste wil de wetgever dat deskundigen zich hebben uitgesproken over de echtheid van iemands gender-anders zijn. Dat is even problematisch als nu, want de psycholoog of psychiater die nu voor het genderteam moet bepalen of iemand het wel zeker weet, kan dat eigenlijk niet.

Net zo min als je tegen iemand kan zeggen, Nee je bent geen homoseksueel/Hetero/Etc? daar zullen deze experts niet veel over kunnen zeggen, hoe Men zich voelt en wat ze fijn vinden. Dat kan alleen de persoon zelf voor zichzelf bepalen.

Hoe zou u het vinden, als men tegen u zou zeggen, Sorry nee wij vinden dat u geen heteroseksueel bent, Dus u mag geen hetero zijn.

Daarnaast scheept het de deskundigen op met een werklust die ze niet willen. De cliënten die zorg nodig hebben kunnen ze al niet verwerken.

Een bete oplossing:

Een procedure van informed consent zorgt er voor dat de personen in kwestie zelf in staat is om een besluit over behandeling te kunnen nemen en daarvoor alle benodigde informatie aangeleverd krijgt.

2# Men moet langs de rechter voor beoordeling.

Zie ook 1# +

Er is geen reden voor een gang naar de rechter. Er is reeds een enorme overbelasting van de zittende magistratuur. Daarnaast betreft het een wijziging, geen volstrekt nieuwe akte. Data kan prima administratief afgehandeld worden. Alleen wanneer de kantonrechter een inhoudelijk oordeel zou moeten vellen heeft deze gang naar de rechtbank zin. Maar de rechter heeft evenmin als psychologen (Zie 1#) de expertise hier inhoudelijk over te oordelen. Dat leidt potentieel ook tot twee extra problemen: extra werklust voor de rechter die het toch heel druk heeft, terwijl deze zaak evengoed administratief afgehandeld kan worden. En als een rechter niet zeker is van zijn of haar zaak zal zij/hij extra deskundigen willen oproepen wat weer extra tijd en geld kost.

Terwijl al eerder in dit stuk is vast gesteld dat geen van deze de cliënt kan of mag zeggen hoe de betreffende persoon zich zou moeten voelen. Dat is aan de persoon zelf hoe die zich voelt.

"Sorry nee wij vinden dat u geen heteroseksueel bent, Dus u mag geen hetero zijn." Komt in het zelfde straatje.

Mijn suggestie: Data kan prima administratief afgehandeld worden.

En hoort geen rechter of psycholoog aan te pas te komen.

Ouderschapsstatus wordt niet aangepast aan genderregistratie.

Dat is absoluut in tegenspraak met privacy-wetgeving.

Mensen rechten, En het getuigt van geen respect voor de wens van de betrokkenen. Het argument dat dit in het belang van het kind is, is onzinnig.

Zet dit gewoon onder de nieuwe wetgeving van het lesbisch en homoseksueel ouderschap. En noem het ouder 1 en ouder 2.

Voor alimentatie maakt het ook al niet meer uit, sinds in 2010 de rechtbank van Breda heeft geoordeeld dat de alimentatieplicht ook voor een gescheiden lesbische moeders geldt.

Oftewel voor ouders geldt, Man of vrouw.

Mijn suggestie: schrap dat hele man/vrouw vader/Moeder gedoe, uit het wetboek en vervang het door Persoon/Mens, en Ouder.

We willen toch gelijkheid voor bijde seksen, hou er dan mee op het steeds op te delen.

#3 Medische informatie.

Het betreft het een wijziging, geen volstrekt nieuwe akte.

Dus is het altijd nog terug te vinden, persoonlijk heb ik ook geen moeite met een totaal nieuwe akte, het oorspronkelijke medisch gegeven staat nog altijd in de patient z'n dossier, en het dossier is door een ieder die het daad werkelijk nodig heeft, makkelijk in te zien met een machtiging van de desbetreffende patient.

Dus nee het hoeft verder nergens bewaard te blijven.

Een totaal nieuwe akte, en alleen bewaard in het medisch dossier lijkt me voldoende.

4# Geen uitweg voor wie niet in het dichotome man/vrouw-model past.

Een groep mensen wordt – ook na wijziging van artikel 28 – nog steeds niet erkend als persoon, waarmee het belangrijkste mensenrechtelijke bezwaar blijft bestaan. Artikel 3 van de Yogyakarta principes met betrekking tot de toepassing van Internationale mensenrechtenwetgeving in relatie tot Seksuele Oriëntatie en Genderidentiteit gaat om erkenning als persoon voor de wet. Daartoe hoort heel duidelijk ook genderidentiteit.

De suggestie van een X'je voor een ieder die niet voldoet is onnodig discriminerend, En is gelijk aan een Jodenster op je ID geplakt te krijgen, Met daarop, ik ben anders, discrimineer mij.

Een praktische oplossing zou kunnen liggen in het verwijderen van de verplichte aanduiding M en F op het ID En dat of optioneel te maken of compleet te verwijderen.

Het valt in mijn ervaring prima te zien aan mensen wat ze zijn en willen zijn. En kan je dus ook prima zien zonder ID aanduiding.

Zie mijn eerdere voorstel van het M/V uit de wet verwijderen,

We streven toch naar gelijkheid voor M&V. Begin door het verschil niet overal verplicht meer op te willen zetten.